

Miroslav - Fritzie Živić - profesionalni svjetski prvak u boksu

U 18-GODIŠNJOJ PROFESIONALNOJ KARIJERI ŽIVIĆ JE IMAO 230 BORBI. ZABILJEŽIO JE 80 POBJEDA NOKAUTOM, 74 PUTA POBIJEDIO JE NA BODOVE, IZGUBIO JE 61 BORBU, A 10 JE ZAVRŠILO BEZ POBJEDNIKA. JEDNU OD NAJVEĆIH POBJEDA OSTVARIO JE 12. SRPNJA 1943. KADA JE POBIJEDIO JAKEA LA MOTTU, SVJETSKOG PRVAKA U SREDNJOJ KATEGORIJI

Miroslav - Fritzie Živić
1940. godine

Piše **Zvonko Bušić**

Miroslav - Fritzie Živić rođen je 8. svibnja 1913. u Pittsburghu (Pennsylvania, SAD). Njegovi roditelji bili su porijeklom iz Like. Imao je četvero braće i svi su bili boksači. Brat Jack nastupao je u lakoj kategoriji (1919. - 1929.), a Pete u bantamu (1919. - 1929.). Oba brata su bila američki olimpijci. Brat Eddie je nastupao u lakoj kategoriji (1932. - 1940.), a Joe u srednjoj kategoriji (1918. - 1922.). Najbolji i najuspješniji bio je Miroslav - Fritzie, koji je kao profesionalni boksač nastupao punih 18 godina (1931. - 1949.). U amaterskoj konkurenciji imao je tridesetak borbi, a bio je i prvak Pittsburgha u perolakoj i lakoj kategoriji. Obitelj Živić živjela je u gradu Lawrencevilleu gdje su braća Pete i Jack radili u čeličani. Između rada u čeličani i nastupa u ringu, Miroslav - Fritzie Živić se odlučio za drugo, prije svega zbog mogućnosti veće zarade. Za prvu profesionalnu pobjedu isplaćeno mu je 2500 dolara

Izvanredno uspješna karijera

Prvi profesionalni boksački susret Živić je imao 5. studenoga 1931. s Alom Rettingerom u Pittsburghu. Pobijedio je tehničkim nokautom u prvoj rundi. Novac zaraden od profesionalnog boksa promijenio je život obitelji Živić, a kasnije i obitelji koju je osnovao Miroslav. U dugogodišnjoj karijeri imao je samo dva menadžera. Luke Camey i Louis Stokan zaslužni su za njegovu iznimno uspješnu karijeru.

U profesionalnoj karijeri imao je 230 borbi. Zabilježio je 80 pobjeda nokautom, a 74 puta pobijedio je na bodove. Izgubio je 61 borbu, a 10 je završilo bez pobjednika. Pet borbi su bile eksibicijske. U borbama u kojima je poražen četiri puta je

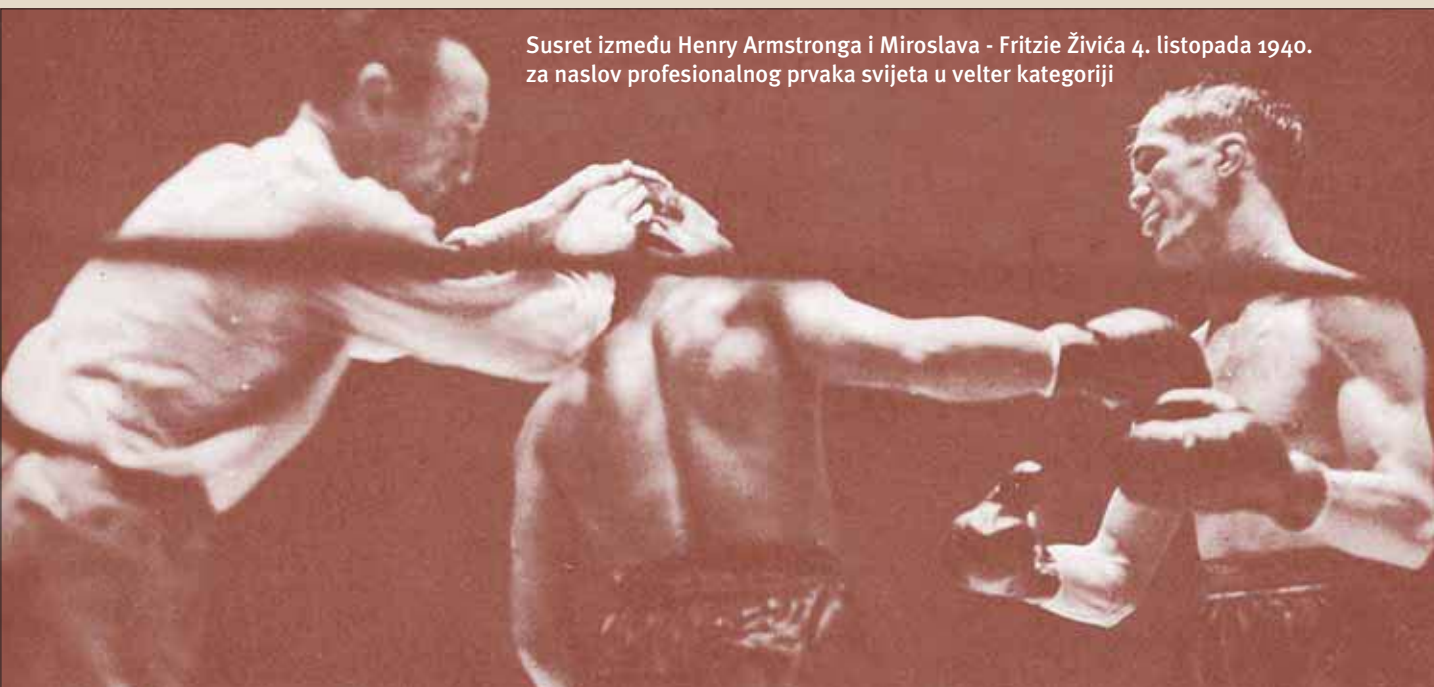
izgubio nokautom. Jednu od najvećih pobjeda ostvario je 12. srpnja 1943. u Pittsburghu kada je pobijedio Jakea La Mottu, svjetskog prvaka u srednjoj kategoriji. Dvaput je izgubio od znamenitog Raya Sugara Robinsona. Posljednju borbu imao je 17. siječnja 1949. u Augusti, gdje je pobijedio Eddija Stela u 10 rundi na bodove.

Prvak svijeta u velter kategoriji

Prvak svijeta u velter kategoriji postao je 4. listopada 1940. Dotadašnji svjetski prvak Henry Armstrong obećao je da će se susresti s pobjednikom meča između Živića i Sammya Angotta. Kada je Živić pobijedio, odlučeno je da se borba za svjetskog prvaka u 15 rundi održi u Madison Square Gardenu, u New Yorku. Tamnoputi Armstrong je do tada imao 147 pobjeda, od toga 98 nokautom, a 47 na bodove. Bio je poražen samo u 17 borbi. Dvorana je bila ispunjena do posljednjeg mjesta, a došlo je mnogo Hrvata i iz udaljenih američkih gradova. Poznat kao beskompromisan borac Živić je osvojio publiku hrabrošću, tehnikom i snažnim udarcima. Diktirao je oštar tempo i dobro se kretao, a njegov protivnik je uzvraćao istom mjerom. Tijekom meča Živić je bio sve bolji i Armstrong je kraj borbe dočekao potpuno iscrpljen. Suci su pobjedu jednoglasno dodijelili Živiću. Borbu je prenosio radio.

Prvu obranu naslova svjetskog prvaka imao je već 15. studenoga 1940., kada je pobijedio izazivača, Amerikanca Ala Davisa. Živićev je suparnik diskvalificiran u drugoj rundi zbog udaraca u zabranjene dijelove tijela. Davis je kasnije odlukom boksačke komisije savezne države New York diskvalificiran doživotno. U uzvratu Živić je 17. siječnja 1941.

Susret između Henry Armstronga i Miroslava - Fritzie Živića 4. listopada 1940. za naslov profesionalnog prvaka svijeta u velter kategoriji

ponovo pobijedio Henry Armstronga. U 12. rundi pogođen krošom u bradu, Armstrong je bio u nokdaunu, a kako se nije podigao, bio je to klasični nokaut.

Gubitak svjetske titule

Kad je osvojio naslov svjetskog prvaka u velter kategoriji, Živić je od 17. ožujka do 14. srpnja 1941. godine imao čak sedam borbi, što je neuobičajeno mnogo za profesionalni boks. Zabilježio je šest pobjeda i jedan poraz. Samo 15 dana nakon što je, 14. srpnja 1941., pobijedio Johnyja Barbaru u 12 rundi na bodove, branio je naslov svjetskog prvaka. Dana 29. srpnja 1941. održana je borba između Živića i izazivača Fredija Cochranea. Živić je izgubio na bodove u 15 rundi. Komentirajući dvoboj, tisak je isticao velik broj Živićevih borbi u kratkom vremenu. Godinu kasnije, 10. rujna 1942. u prijateljskom susretu, Živić je pobijedio Cochranea u 10 rundi na bodove.

Teslina potpora

Prije uzvrat s Henryjem Armstrongom za naslov svjetskog prvaka, hrvatski je znanstvenik Nikola Tesla u telefonskom razgovoru ohrabrio Živića riječima: "Srušit ćeš ga sinko, no-

kautom". I doista, malo nakon toga Armstrong se ni drugi put nije proslavio u borbi sa Živićem. Dajući izjavu nakon dvoboja, Živić je započeo: "Pozdrav mama, pozdrav građani Pittsburgha, pozdrav Tesla". Iako je Tesla već od 1936. živio vrlo povučeno, ipak je dan nakon dvoboja pozvao Živića u hotel New Yorker gdje je njemu u čast priredio svečani ručak. Za ručka je Tesla razgovarao sa Živićem, njegovim trenerima i braćom. Zanimao se za detalje borbe, je li Živić možda ozlijeđen i slično.

Boxing's hall of fame u New Yorku

U jedinstvenom boksačkom muzeju na šest katova iznad bjesomučne prometne gužve New Yorka, u tišini žive oni koji su obilježavali boksačku epohu. Rukavice, otisci šaka i statue boksačkih velikana bore se protiv zaborava. Ovdje svoj kutak ima i Miroslav - Fritzie Živić. Nakon povlačenja iz ringa Živić je bio vlasnik športskog stadiona u Pittsburghu, bavio se prodajom vina, prodavao je nakit, ličio kuće i proizvodio kotlove. Nakon fantastične športske karijere, marljivo radeći, živio je mirnim obiteljskim životom. Njegov sin Fritzie bio je vlasnik restorana u Connecticutu. Drugi sin Charley prodavao je kozmetičke i farmaceutske proizvode, a kći Janis bila je nastavnica. U biografiji ovog skromnog čovjeka ne nalazimo ni jedan negativan postupak. Skrhan bolešću umro je 16. svibnja 1984. u Pittsburghu.

Literatura:

1. Bušić, Z. (2002.). *Šampioni hrvatskog i svjetskog boksa 1719. - 1998.* Zagreb: Hrvatski športski muzej.
2. Fleischer, N. (1998.). *A pictorial history of Boxing.* New York. Hamlyn.

Braća Jack, Eddie, Pete, Miroslav - Fritzie i Joe Živić

